U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **T. N.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2013, č. j. 2 Ad 64/2011 - 43,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaná rozhodnutím ze dne 24. 6. 2011, č. j. X, rozhodla o námitkách žalobkyně vznesených z důvodu tvrzené nezákonnosti proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 1. 2011, č. j. X, ve věci starobního důchodu tak, že její námitky se zamítají a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2013, č. j. 2 Ad 64/2011 – 43, bylo vyhověno žalobě proti uvedenému rozhodnutí ze dne 24. 6. 2011, toto rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná (dále též „stěžovatelka“) včasnou blanketní kasační stížnost, v níž uvedla, že ji podrobně zdůvodní ve lhůtě 30 dnů.

Nejvyšší správní soud poté usnesením ze dne 8. 2. 2013, č. j. 4 Ads 7/2013 – 7, stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnila kasační stížnost tak, že uvede, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů napadá rozsudek městského soudu s tím, že v případě, že kasační stížnost nebude řádně doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne. Usnesení bylo doručeno stěžovatelce prostřednictvím datové schránky dne 13. 2. 2013. Kasační stížnost však ve stanovené lhůtě doplněna nebyla.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 3. 2013, č. j. 4 Ads 7/2013-7, zamítl návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů:

Kasační stížnost nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné rozhodnutí Městského soudu v Praze věcně přezkoumat. Kasační stížnost ze dne 5. 2. 2013 totiž neobsahovala žádné tvrzení, jež by se mohlo stát předmětem přezkumu (důvody kasační stížnosti). Stěžovatelka byla vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby uvedla, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů napadá rozsudek městského soudu. Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2013, č. j. 4 Ads 7/2013 – 7, obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad, či doplnění chybějících náležitostí Kasační stížnost však až do dnešního dne nebyla doplněna a stěžovatelka ani nepožádala o prodloužení lhůty stanovené soudem k doplnění kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se tedy kasační stížností nemohl zabývat, neboť z ní nevyplývají žádné důvody ani rozsah přezkumu rozsudku Městského soudu v Praze. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti napadeného rozsudku. Stěžovatelka byla vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, proto Nejvyšší správní soud konstatuje, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky podle § 37 odst. 5 věty druhé s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 věty druhé s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 120 a § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o ní.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. března 2013

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu